

KYRKMÄSSA

Guds hus, Invigning av Mariakyrkan 2013-02-01

1 Kung 8:22-30; Upp 21:1-6; Mt 21:10-16

Nåd vare med er och frid ifrån Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.

Aposteln Johannes berättar: ”Jag hörde en stark röst från tronen säga: ”Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han ska bo hos dem och de ska vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem. Och han ska torka alla tårar från deras ögon.” (Upp 21) Aposteln berättar i Uppenbarelseboken om de syner som Gud låtit honom se. Johannes fick inblick i framtiden och himlen. Han fick se vad som skulle hända med jorden och med kyrkan, kyrkan som kämpar här i tiden och kyrkan som triumferar i evigheten.

Vi har idag fått vara med om invigningen av Mariakyrkan. När Herren Kristus har avskilt ett hus för sig själv och sin församling, öppnas en portal mot himmelen. Kyrkan rymmer en mängd mysterier och gåvor från Gud till människan.

Det börjar med det heliga dopets gåva. Där slöt Gud ett förbund med dig där han sa: ”Du är nu min son, du är nu min dotter. Jag har gett dig livet här i världen, men i dopet har du också fått ett himmelskt medborgarskap. Ditt namn är skrivet i livets bok. Mitt namn, Fadern och Sonen och den helige Ande, har jag i dopet ropat ut över dig, så att alla andemakter ska veta att du är mitt barn. Och till Guds församling, dina faddrar och föräldrar har jag sagt: ”Se här är en ny syster och bror i tron. Inneslut detta mitt barn i er gemenskap. Vägled och undervisa om allt jag lärt er.” Som döpt har du också, liksom de första Jesustroende i Antiokia, fått namnet kristen. Denna stora gåva ska vi sedan förvalta och hjälp till det får vi i bl a konfirmationens undervisning.

När så Guds ja till dig har blivit ditt ja till honom vill han ta dig till nästa mysterium: den heliga nattvarden. Jesus Kristus har lovat att nattvardens bröd är hans kropp och vinet är hans blod. Vi tar alltså emot Frälsaren själv och med honom får vi vad han förtjänat åt oss när han levde som vi skulle ha levt, när han dömdes och korsfästes i vårt ställe. Alla onda och fördömande ord du sagt om din medmänniska, räknades som om han själv hade sagt det. Alla avundsjuka och nedsättande tankar du tänkt, tog han på sig skulden för. Alla gärningar du gjort som strider mot Guds bud och mot kärlekens ande blev han fastspikad på korset för. Och sedan utbrast han: Det är fullbordat och gav upp andan. Men på påskdagens morgon uppväcktes han från de döda. När synden var betald var också dödens udd bruten. Som den första att aldrig mera dö är Jesu namn vår räddning från all försummelse och allt mörker. Det starkaste som finns att ta till i nöden är Kristus. Han säger: ”Mig är given all makt i himlen och på jorden.” Den makten använder Guds Son särskilt tydligt i sakramentens under där han ges i brödet och vinet. Det är också därför han säger: ”Se, jag gör allting nytt.”

Det är Jesus som förnyar och han vill förnya våra hjärtan och fylla dem med sin barmhärtighet. Han tar därför initiativet till att kalla förkunnare som ska berätta om allt det stora Gud har gjort. Det är Kristi Ande som kallar dig att följa honom. Det kommer som en tanke eller längtan att vilja be till Gud, läsa Bibeln och att gå till gudstjänsten.

Och det är här kärleken till kyrkan kommer in. Förutom att den ger oss många goda minnen så är det platsen där Gud stämmer möte med sitt folk. Det är i kyrkan vi får höra Guds ord. Jesus kallar sina lärjungar för får. Och när du känner igen Guds ord i predikan då förnimmer du att

det är den gode Herdens röst. Rösten från honom som försvarar fåren mot vargen. Rösten från den tålmodige Herden som letar efter varje borttappat får och som när han funnit det bär det i sin famn tillbaka till tryggheten.

Av detta förstår vi att kyrkan är tänkt att vara en trygg plats. Där ska vi luta oss mot Jesu bröst, medan han lär oss saker som vi själva inte hade kunnat tänka ut. När predikanten öser ur den heliga Skrift är det Guds ord du hör. Och här har vi ännu ett mysterium. Aposteln Paulus säger: ”Tron kommer av predikan och predikan i kraft av Kristi ord”. När den helige Andes ord kommer i svang kan han skapa tro i våra hjärtan. Och det är så han uppehåller och stärker tron. Herren är ingen tyst Gud. Han vandrar med dig och bär dig genom livet.

Många har genom kyrkans historia velat tysta samvetets röst genom att tysta allt och alla som skulle kunnat väcka samvetet. Att stå med oförlåten synd inför Gud på domens dag är det mest katastrofala som kan hända en människa. En verklig vän säger därför som det är. Själens kan inte få ro förrän den fått frid i Gud. Därför finns inget större än syndernas förlåtelse i Jesus Kristus.

I gudstjänstens avlösning sker ett stort under. Kristus har avskilt herdar som ska betjäna församlingen och hjälpa den fram på trons och kärlekens väg. Han gav kyrkan binde- och lösenyckeln. I avlösningen använder prästen lösenyckeln, som löser varje uppriktig och ångerfull syndare från allt som blivit fel. Och när Jesus förlåtit så är det precis som om du aldrig missat målet. Prästen säger: ”Till dig som ber om dina synders förlåtelse säger jag på Jesu Kristi uppdrag: Dina synder är dig förlåtna i Faderns och Sonens och den helige Andes namn.” När förlåtelsens ord möter ditt öra så är allt också utstruket. Skuldebrevet är rivet. Du är fri. Och ofta kan det också vara så att en kristens blick, visserligen kan vara trött ibland, men hoppets och glädjens gnista finns där. Det är glädjen i att ha en Frälsare som går i god för mig. Det är glädjen i att ha en församling som ber för mig och bryr sig om mig, det är tryggheten i en Gud som inte kan avsättas, utan som alltid kommer att vara himmelens och jordens verkliga Konung. I Narnias värld kallas den verkliga kungen Aslan, men i vår värld går han under ett annat namn: Jesus Kristus.

Det är honom vi knäfaller för, det är honom vi lovprisar och ärar, det är honom vi tjänar på söndagen så väl som i vardagens sysslor. Det är honom vi tackar för hus och hem, arbete och alla andra glädjeämnen i livet. En kyrka innehåller så mycket mer än dessa murade väggar. Men också dessa tackar vi för idag. Vi tackar Herren för att jungfru Maria en gång svarade ängeln: Må det ske med mig som du har sagt. Och vi ber att vi också ska kunna be så och behålla hoppet oavsett de yttre omständigheterna, bevara tron oavsett prövningarna och att vi ska kunna ta vara på ordet som förmår frälsa våra själar, som aposteln Jakob skriver. Kyrkan är bygd på profeternas och apostlarnas grund står det. Anledningen till det är Jesu egna ord till de tolv lärjungarna: Den som hör er hör mig. Det är också därför ängeln säger till Johannes i vår text från Upp: ”Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna.” I en värld full av halvsanningar har Kristi Kyrka något helt annorlunda, men äkta. Ett budskap om din Fader som gett dig såsom människa ett högre värde än du själv kan fatta och en nåd som räcker ända fram till himmelens strand.

När Johannes får höra om Guds tabernakel mitt bland människorna är det uppenbarelsen i Guds ord och mötet med honom i nådemedlen som vi kan ta till oss. Jesus lovar: ”Där två eller tre är församlade i mitt namn där är jag mitt ibland dem.” Vi är grenar på Jesu träd och även om du skulle känna dig som en bruten gren så möter du i kyrkan trädgårdsmästaren som

helar dig med upprättelsens ord och tacksägelsens sakrament. Du kanske säger att min synd är för stor för att bli förlåten! Du kanske påminner dig om Petrus ord: ”det man besegras av är man slav under” och så ser du på Jesus och säger: Jag är en slav under detta och detta. Men det är då han säger: Jag har inte kommit för friska, utan för sjuka. Jag har kommit för att ge rättfärdighet. Det står skrivet: ”Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom.” (Joh 3:17)

Det finns en andlig törst i vårt samhälle efter en god Gud. I kyrkan visar Guds Ande dig på medicinen - evangeliet, det glada budskapet om att ingen kan rädda sig själv, men att Jesus Kristus gjort det möjligt. Allt i kyrkan handlar om honom som segrat på Golgata. Alla de heliga i Bibeln och kyrkans historia pekar på honom, som säger: ”Jag är A och O, Begynnelsen och Änden. Åt den som törstar ska jag ge att dricka fritt och för intet ur källan med livets vatten.”

Det finns en nådig Gud, som mättar hungriga. Men budskapet om honom måste föras ut i varje hörn av vårt land och vår stad. Hos inget annat namn än Kristus finns frälsningen och därför är det av tacksamhet som vi liksom en tiggare visar andra tiggare var det finns mat. Mat för själen. Det är sedan när vi låter vår andliga spis landa i vår personlighet som vi själva blir ljus och salt där vi är satta. Inte minst är detta en kallelse för oss som går i kyrkan – att odla kärleken. Paulus skriver: ”Om jag talade både människors och änglars språk men inte hade kärlek, vore jag endast en ljudande malm eller skrällande cymbal. Om jag ägde profetisk gåva och kände alla hemligheter och hade all tro så att jag kunde förflytta berg men inte hade kärlek, så vore jag ingenting.” Undret som skett här i Uddevalla där de kristnas kärlek till en gemensam Frälsare manifesterats i prestigelöshet är Guds verk. Han förtjänar all ära och han har ännu en gång visat att när han bestämt något är allt möjligt. Låt oss nu var och en ta med oss hans tecken på närvaro till de platser där vi på olika sätt tjänar. Aposteln fortsätter: ”Kärleken är tålig och mild, kärleken avundas inte, den skryter inte, den är inte uppblåst, den uppför sig inte illa, den söker inte sitt, den brusar inte upp, den tillräknar inte det onda.” (1 Kor 13:4-5) Det är alltså avgörande för Guds välsignelse att församlingens gemenskap är något vi ständigt har för ögonen. Det sker t ex genom att vi förlåter, att vi ser varandra och varandras behov. Det sker genom att man inte överger sammankomsterna, utan sluter upp kring honom som lovat möta oss i ord och sakrament. Och att den jordiska gudstjänsten får lov att återspegla den himmelska lovsången inför tronen och Lammet. Amen.

Käre himmelske Fader, vi tackar dig för att du sändt din Son till vår frälsning. Vi tackar dig käre Jesus för att du ger dig själv till oss i nattvarden. Vi tackar dig för att ditt dop ger kraften åt vårt dop. Vi tackar dig, Helige Ande för att du talar till oss i Ordet, ingjuter tro och längtan efter kristuslikhet. Hjälp oss att ta vara på Evangeliet i vårt land medan vi har frihet att få del av det. Vi ber att du ska förbarma dig över våra bröder och systrar i Syrien som nyligen förlorat 45 kyrkor. Tack Herre, för att du själv torkat våra tårar och förbytt dem i glädjetårar. Nu ber vi att du ska göra samma för syskonen i de bibliska länderna. Herre, vi tackar dig idag för detta ditt tempel och ber dig att du ska låta ske med det som du har sagt: Mitt hus ska vara ett bödens hus. I Jesu namn amen.